

избегне проливање крви и постигне договор о мирној предаји власти. Уставна ревизија, коју је изгласао Сејм у складу с важећом процедуром, отворила је значајне промене у постојећем моделу социјалистичке организације власти. Суштина тих промена је била у удаљавању од совјетског модела власти и приближавању моделу буржоаско-парламентарне и демократске власти. Тако је установљен председник Републике а Сејм је постао дводомно тело са Народним већем (Ludowi Rada) које бирају грађани непосредно и Државним већем (Panstvo Rada) као једном врстом Сената, док се уместо Министарског савета формира и уводи класична влада. На првим слободним парламентарним изборима у Пољској, јуна 1989. убедљиво је победила опозиција окупљена око „Солидарности” да би после краћег периода двовлашћа (јер је председник Републике Јарузелски био комуниста) на децембарским председничким изборима 1990. победио Лех Валенса а Пољска прекинула сваку везу са социјализмом. Слична ситуација се догађала и у Чехословачкој где је револуционарним променама претходило масовно и мирно окупљање грађана познато као „Плишана револуција” које је имало наглашен антисовјетски и антикомунистички карактер. Ови мирни протести су довели до распада Чехословачке социјалистичке Републике, а на основу договора њених федералних јединица које су постале независне државе. Чешка и Словачка су се у току 1992. прогласиле сувереним и независним државама и донеле своје уставе да би већ крајем те године изашле из двочлане федерације и кренуле самосталним државноправним путем. Тај њихов договор је реализован усвајањем Уставног закона о распуштању Федеративне Републике Чешке и Словачке од новембра 1992. да би у поноћ 31. децембра 1992. уместо јединствене федералне државе настале две нове, независне државе: Република Чешка и Република Словачка као њене наследнице које су убрзо (1993) донеле и своје прве уставе.

За разлику од Чехословачке која се распала, слом социјализма у Демократској Републици Немачкој је водио њеном уједињењу са Савезном Републиком Немачком и стварању јединствене Немачке. Том уједињењу су претходили чести немири и ексцеси у ДР Немачкој чији су грађани покушавали на разне начине да пређу фамозни Берлински зид и споје се са својим сународницима и рођацима у Западном Берлину али и другим деловима СР Немачке. Масовни немири и протести широм ДР Немачке су поткопали дотад чврсту Хонекерову власт и диктаторски режим и натерали је на попуштање и компромисе доношењем посебног Закона о